PD 9 wyjasnialne uczenie maszynowe

Daniel Ponikowski 29 maja 2019

Wczytanie i podział danych

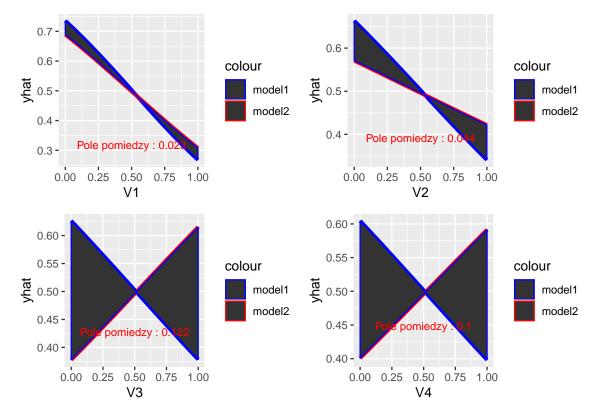
```
X <- read.table("rotatingHyperplane.data")</pre>
y <- read.table("rotatingHyperplane.labels")</pre>
X1 \leftarrow X[1:20000,]
y1 <- y$V1[1:20000] %>% as.factor()
train1_num <- createDataPartition(y = y1,p = 0.8,list = FALSE)</pre>
train1 <- X1[train1_num,]</pre>
test1 <- X1[-train1 num,]</pre>
y1_train <- y1[train1_num]</pre>
y1_test <- y1[-train1_num]</pre>
X2 \leftarrow X[180001:200000,]
y2 <- y$V1[180001:200000] %>% as.factor()
train2_num <- createDataPartition(y = y2,p = 0.8,list = FALSE)
train2 <- X2[train2_num,]</pre>
test2 <- X2[-train2_num,]
y2_train <- y2[train2_num]</pre>
y2_test <- y2[-train2_num]</pre>
```

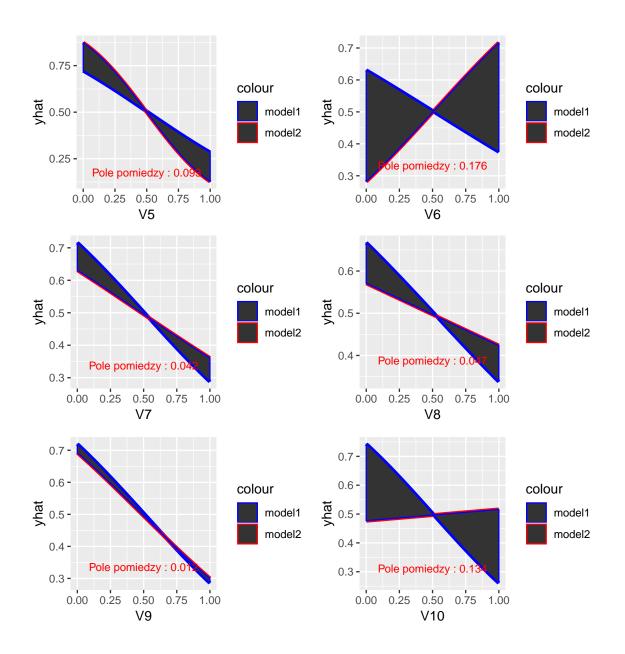
Modele

Dopasowałem 2 modele, jeden na zbiorze treningowym pochodzacym z pierwszych 10% calego zbioru, drugi na zbiorze treningowym pochodzącym z ostatich 10% całego zbioru.

```
logit1 <- train(x = train1,y = y1_train,method = "glmnet",family = "binomial")
logit2 <- train(x = train2,y = y2_train,method = "glmnet",family = "binomial")</pre>
```

PD ploty zmiennych

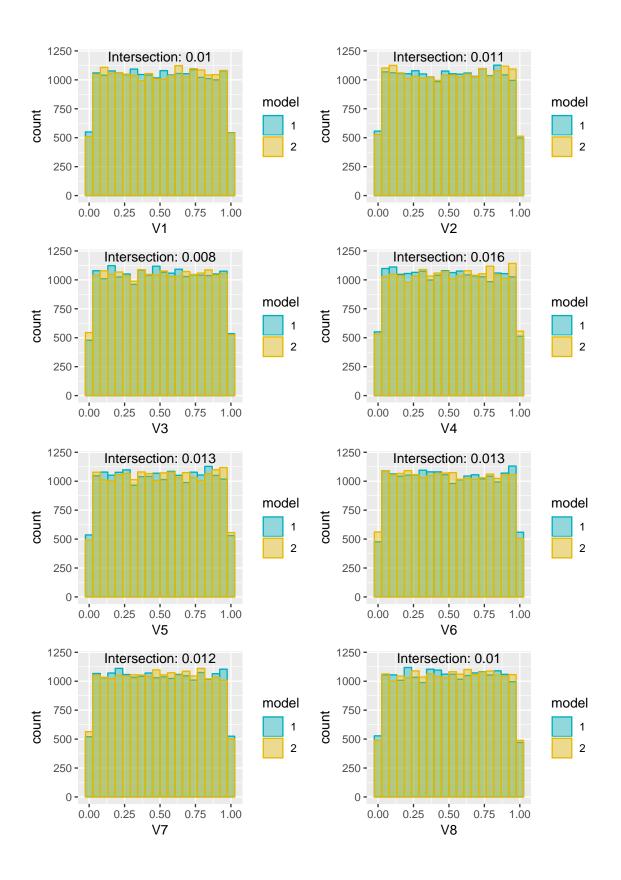

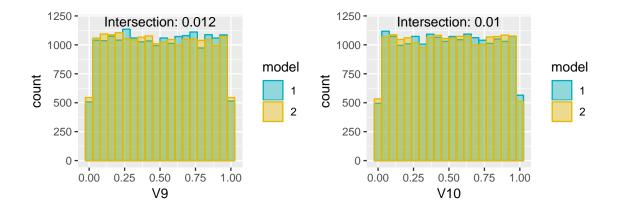
Dla zmiennych V2,V3,V4,V6 oraz V10, modele "wychwycily" odwrotna zaleznosc prawdopodobienstwa klasy 1, tzn model 1 wraz ze wzrostem tych zmiennych przewiduje coraz mniejsze prawdopodbienstwo przynaleznosci do klasy 1, a model zbudowany na drugiej czesci zbioru wraz ze wzrostem tych zmiennych

zwieksza prawdopodobienstwo klasy 1. Dla pozostalych zmiennych obserwujemy wieksze badz mniejsze roznice w krzywych, jednak zachowuja monotonicznosc.

Histogramy zmiennych objasniajacych

```
intersection <- function(x1,x2){</pre>
    dens1 <- density(x1)</pre>
    dens2 <- density(x2)</pre>
    minimum <- data.frame(y1 = dens1$y,y2 = dens2$y) %>% apply(MARGIN = 1,min)
    1 - sum(dens1$x %>% diff() * (minimum[2:length(minimum)]))
}
data_do_histogram <- rbind(X1,X2)</pre>
data_do_histogram$model <- c(rep(1,nrow(X1)),rep(2,nrow(X2))) %>% as.factor()
hist_all <- function(data_do_histogram, nbins = 20, zmienne){
  n <- nrow(data_do_histogram)</pre>
  variables <- data_do_histogram %>% colnames() %>%
    "["(1:(length(data_do_histogram %>% colnames())-1)) %>% "["(zmienne)
  a <- list()
  for (zmienna in variables){
    df <- data.frame(V1 = data_do_histogram %>% "[["(zmienna), model = data_do_histogram %>%
                        "[["("model") %>% as.factor())
      x1 <- data_do_histogram[1:(n/2),zmienna]</pre>
      x2 <- data_do_histogram[(n/2):n,zmienna]</pre>
      int <- intersection(x1,x2) %>% round(3)
      a[[zmienna]] <- ggplot(data = df, aes(x = V1)) +
      geom_histogram(aes(color = model, fill = model),
                     position = "identity", bins = nbins, alpha = 0.4) +
      scale_color_manual(values = c("#00AFBB", "#E7B800")) +
      scale_fill_manual(values = c("#00AFBB", "#E7B800")) + xlab(zmienna) +
        annotate(geom = "text", label = paste("Intersection:",int), y = 1200,x = 0.5)
 }
  grid.arrange(grobs = a,ncol = 2, nrow = 2)
}
```

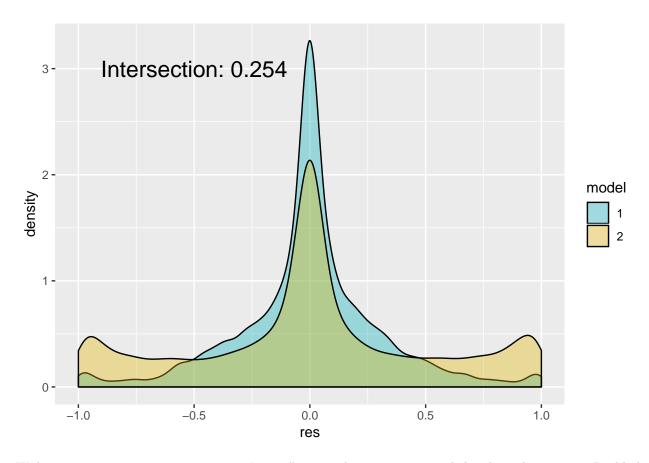

Rozkład zmiennych objasnianych w poszczegolnych fragmentach zbioru danych nie rozni sie znaczaco, co pokazuja wartosci Intersection.

Porownanie rozkladu reszt

Porownam rozkłady reszt tzn. roznice w prawdziwej wartosci zmiennej objasnianej z odpowiedzia modelu (modleu dopasowanego na pierwszej czesci zbioru). Dokładniej, niebieskim kolorem oznaczona jest wyestymowana gestosc reszt pierwszego modelu na pierwszym zbiorze testowym, a zoltym gestosc reszt oblicoznych na ostatnich 10% całego zbioru.

Widac wyrazne przesuniecie sie reszt na "ogony", tzn wieksza masa jest w okolicach punktow 1 i -1. Rozkład reszt dla drugiej czesci zbioru jest o wiele mniej skoncetrowany wokol zera.